

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

CSABAINÉ GYŐRI kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(14996/05. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2008. március 27.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
körülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Csabainé Győri kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Françoise Tulkens, *Elnök*

Ireneu Cabral Barreto,

Rıza Türmen,

Vladimiro Zagrebelsky,

Danutė Jočienė,

Sajó András,

Nona Tsotsoria, *bírák*

és Françoise Elens-Passos, *Hivatalvezető-helyettes,*

2008. március 4-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (14996/05. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Csabainé Győri Margit (a "kérelmező") 2005. április 6-án terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Gyuris Á. Budapesten praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt (a "Kormány") Képviselője, dr. Höltzl Lipót képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. 2007. március 6-án a Bíróság úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

A TÉNYEK**AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI**

4. A kérelmező 1935-ben született és Passauban, Németországban él.

5. 1990-ben a kérelmező végrendelet érvénytelenítése iránti pert indított. 1995. március 20-án elsőfokú ítélet meghozatalára került sor.

6. 1995. október 26-án a Fővárosi Bíróság másodfokú határozatában helyt adott a kérelmező keresetének.

7. A Legfelsőbb Bíróság 1997. január 23-án felülvizsgálati eljárásban módosította a jogerős határozatot.

8. 2001-ben az alperes perújítási kérelmet terjesztett elő.
9. 2002. április 23-án a XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság elutasította a kérelmet.
10. 2003. március 7-én a Fővárosi Bíróság hatályon kívül helyezte a határozatot, és a Kerületi Bíróságot új eljárásra utasította. Az ügyiratokban rendelkezésre álló információ szerint az eljárás azóta is tart.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

11. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. Az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdése kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy ... bíróság ... ésszerű időn belül ... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában ...”

12. A Kormány vitatta a panaszt.
13. A figyelembe veendő időszak csak 1992. november 5-én kezdődött, amikor az egyéni panasz jogának Magyarország általi elismerése hatályba lépett. Az eltelt idő ésszerű voltának megítéléséhez azonban figyelembe kell venni az eljárás azon időpontbeli állapotát is. A Bíróság megjegyzi, hogy 1992 novemberében az eljárás már mintegy két éve folyamatban volt.
14. A felektől kapott információ és az ügyiratban jelenleg fellelhető tényállási elemek alapján az eljárás még nem zárult le. A figyelembe veendő időszak ilyen módon több mint 15 éve tart. A fő eljárás 1997. január 23-i lezárulása és a 2001-ben benyújtott perújítási kérelem között eltelt csaknem négy éves időtartam azonban a Bíróság véleménye szerint nem róható az Állam terhére. Következésképpen a figyelembe veendő időszak három bírósági szinten mintegy tizenegy év.

A. Elfogadhatóság

15. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

16. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében, és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

17. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

18. A benyújtott dokumentumokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

19. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

20. A kérelmező 9570 euró vagyoni kártérítést követelt azon jövedelemkiesés megtérítésére, amely amiatt keletkezett, hogy a hazai eljárásban számos bírósági tárgyaláson kellett megjelennie. Továbbá 30000 euró nem vagyoni kártérítést követelt.

21. A Kormány vitatta az igényt.

22. A Bíróság nem lát okozati kapcsolatot a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. A Bíróság azonban úgy véli, hogy a kérelmező bizonyos mértékű nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon ítélve 8000 eurót ítél meg számára ilyen címen.

B. Költségek és kiadások

23. A kérelmező további 5512 eurót követelt a hazai bíróságok előtti eljárás során felmerült költségek és kiadások megtérítésére.

24. A Kormány vitatta az igényt.

25. A Bíróság esetjoga szerint a kérelmező csak akkor jogosult költségei és kiadásai megtérítésére, hogyha bizonyítja, hogy e költségek ténylegesen és szükségszerűen felmerültek, s összegüket tekintve ésszerűek. A jelen ügyben, a birtokában lévő információkra és a fenti kritériumokra figyelemmel, a Bíróság elutasítja a hazai eljárással kapcsolatos költségek és kiadások megtérítése iránti igényt, mivel az semmilyen kapcsolatban nem áll a megállapított jogsértéssel.

C. Késedelmi kamat

26. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatóvá *nyilvánítja* a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 8000 (nyolcezer) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a kifizetés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2008. március 27-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Tulkens
Elnök

Françoise Elens-Passos
Hivatalvezető-helyettes